

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 2371

11.08.2020 г.

Град Варна

Окръжен съд – Варна

На 11.08.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:	Мария К. Терзийска
Членове:	Елина П. Карагьозова Филип С. Радинов

като разгледа докладваното от Елина П. Карагьозова Въззивно гражданско дело № 20203100501903 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по постъпила въззивна жалба от „КНМ ГРУП“ ЕООД, ЕИК202745272 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. Търново, срещу бл.817, срещу решение №2452/18.06.2020г., постановено по гр.д. № 17322/2019 г. на ВРС, с което е отхвърлен предявеният от въззивника срещу К. Д. Т. , ЕГН ***** от гр. Варна, ул. Георги Живков №22-партер (вътрешен двор), иск с правно основание чл. 284, ал.2 вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от **1365,26 лева**, съставляваща неотчетена от ответника сума получена от последния в качеството му на пълномощник на ищеца, по сключен договор за прехвърляне на вземането от 23.10.2014г. между цедента „КНМ Груп“ ЕООД и „Интейк“ ЕООД, ведно със законната лихва върху сумата считано от депозиране на исковата молба в съда – 23.10.2019г. до окончателно изплащане на задължението.

В жалбата се поддържат доводи за неправилност на решението поради противоречие с материалния и процесуалния закон. На първо място се изразява несъгласие с извода на ВРС, че сумата не се дължи, тъй като не се намира в държане на ответника. Излага се, че ответникът е запазил в свое държане цесионната цена и впоследствие се е разпоредил с нея, като по този начин е упражнил превратно представителната си власт. Фактът, че ответникът не се е отчел на упълномощителя е безспорно установен, а как е постъпил с получените средства е ирелевантно за спора. Парите се считат за родово определена вещ, а родът не погива, т.е. за ответника всякога е налице задължение да предаде същото количество парични средства, дори да се е разпоредил с конкретно получената по цесията цена и същата да не е в негово държане. На следващо място се позовава на допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в липса на произнасяне по възраженията му за недействителност на процесното тристранно споразумение. Поддържат се изложените в първоинстанционното производство фактически основания на твърдения порок на споразумението по смисъла на чл.40 от ЗЗД, изразяващи се в липса на икономически интерес за ищеца трети лица да го заместват безвъзмездно в търговските му отношения, съществена разлика в размера на цедираното вземане и продажната цена и наличието на лична и служебна обвързаност между ответника е представители на цесионера „Интейк“ЕООД. Налице е препращане към

изложените в исковата молба и допълнителното становище твърдения и правни доводи.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор от въззиваемата страна, в който оспорва въззивната жалба и моли за потвърждаване на първоинстанционното решение. Позовава се на недоказаност на фактическия състав на чл.40 от ЗЗД. Поддържа се, че не е налице обективно увреждане интересите на ищеца, тъй като с тристранното споразумение задължението му към първоначалния цедент, както и всички разходи по делата, включително ю.к. възнаграждения, са поети „Интейк“ЕООД по силата на заместването в дълг. В този смисъл тристранното споразумение не може да се приеме за безвъзмездно, още повече, че сключването на безвъзмездни сделки между търговци не е забранено от закона по аргумент от чл.297 от ТЗ. Размерът на цената на цесията не е променян, а само начинът на плащането ѝ. Липсват доказателства и за субективния елемент на чл.40 от ЗЗД – знание и намерение на увреждане на страните по тристранното споразумение. Не е налице зависимост или близост между ответника и управителя на „Интейк“ЕООД, а роднинска му връзка с едноличния собственик на капитала на дружеството е недоказана. Оспорва се ответникът да е получил цесионната цена, а в условията на евентуалност се твърди, че я е отчел по аргумент от тристранното споразумение чрез предаването ѝ на „Интейк“ЕООД. Наличието на спор относно действителността на споразумението не опровергава удостоверения в него факт на предаване на сумата, в която част споразумението има силата на разписка за извършено плащане. Поддържа се и оспорването за липса на сключен договор за поръчка между страните. Извършен е анализ по допустимостта и доказателствената стойност на представени в първата инстанция писмени доказателства и се изразява становище по обективизираното в жалбата искане за прилагане на чл.161 от ГПК.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, процесуално допустима е и отговаря на останалите съдържателни изисквания на чл. 260 и чл. 261 ГПК.

Страните не се позовават на процесуални нарушения във връзка с доклада по делото, не се констатира и необходимост във въззивното производство да се предоставя възможност за предприемане на процесуални действия от страните, поради релевираните нарушения съдопроизводствените правила; доказателствени искания не са направени.

Предвид допустимостта и редовността на въззивната жалба и на основание чл.267, ал.1 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на ищеца – въззивник в настоящото производство, в едноседмичен срок от уведомяването с писмена молба с препис за насрещната страна да наведе фактически твърдения за основанието, от което произтича задължението за заплащане на процесната сума, като в случай, че се позовава на сключен между страните договор, да уточни основните му параметри – форма и дата на сключване, съдържание на поетите права и задължения, срок за изпълнение на престациите и пр., респективно да посочи датата, на която е настъпила изискуемостта на задължението за предаване на сумата от ответника на ищеца.

При неизпълнение производството по исковата молба ще бъде оставено без движение.

ПРИЕМА за разглеждане, като допустима и редовна въззивна жалба от „КНМ ГРУП“ ЕООД, ЕИК202745272 със седалище и адрес на управление гр. София, ул. Търново, срещу бл.817, срещу решение №2452/18.06.2020г., постановено по гр.д. № 17322/2019 г. на ВРС, с което е отхвърлен предявеният от въззивника срещу К. Д. Т. , ЕГН ***** от гр. Варна, ул. Георги Живков №22-партер (вътрешен двор), иск с правно основание чл. 284, ал.2 вр. чл. 86, ал.1 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати сумата от **1365,26 лева**, съставляваща неотчетена от ответника сума получена от последния в качеството му на пълномощник на ищеца, по сключен договор за прехвърляне на вземането от 23.10.2014г. между цедента „КНМ Груп“ ЕООД и „Интейк“ ЕООД, ведно със законната лихва върху сумата считано от депозиране на исковата молба в съда – 23.10.2019г. до окончателно изплащане на задължението.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **02.09.2020г.** от **14,00 часа**, за която дата и час да се призоват страните с препис от настоящото определение, като на въззивника се връчи и препис от отговора на въззивната жалба.

ПРИКАНВА страните към спогодба и възможността да уредят доброволно отношенията си чрез медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, като им указва, че при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА на СТРАНИТЕ за възможността да разрешат спора, чрез медиация, като ползват Центъра по медиация, разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев" № 12, тел. 052623362; служител за контакти - Нора Великова.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____